

Sportovní obleky, lázeňské obleky, lovecké obleky, turistické obleky, turistické pelleriny, dámské kostýmy turistické z českých lodenů, ze štýrských lodenů, z anglických ševlotů, z anglických homespunů, ze skotských donegalů zhotovuje dle nejmodernějších stříhů ve skvělém provedení

**NOVÝ RYZE ČESKÝ VELKÝ
ZÁVOD PÁNSKÝMI ODĚVY**

**RUDOLF
BALZAR**

PRAHA Vodičková, „Lucerna“.

Závod je pozoruhodností Prahy ve svém oboru dosud sobě rovné nemající.

Tiskem »Unies« v Praze. — Nákladem českého odboru slov. alp. družstva.

ALPSKÝ VĚSTNÍK

ORGÁN
ČESKÉHO ODBORU SLOVINSKÉHO ALPSKÉHO DRUŽSTVA

ALPSKÝ VĚSTNÍK vychází prvního dne každého měsíce, vyjimajíc červen, červenec, srpen, září, a zasílá se členům českého odboru slov. alpského družstva zdarma. — Předplatné na rok 3 K. pro členy klubů turistických 2 K. — Věstník vydává český odbor slov. alpského družstva řízením Dra. Bohuslava Franty na Smíchově, Ferdinandovo nábřeží č. 12, a Dra. Viktora Dvorského v Praze, Lipová ul. č. 14. — Dopisy týkající se administrace Alpského Věstníku budějte adresovány: Praha-III, Kampa 513. — Zakládající členové odboru platí 60 korun jednou pro vždy. Skuteční členové platí ročně 6 korun (první rok kromě toho 2 koruny zápisného). Příspěvky peněžitě zasílají se českému odboru slov. alp. družstva v Praze 1947-II.

ČÍSLO 7.

DUBEN 1910.

ROČNÍK XII.

Bledské vycházky

Popisuje Olga Hlavová.

(Dokonč.)

12. Za tímto mostem za Sávou odštěpuje se jedna cesta na Kuplenik — nejkratší ze všech cest, které do té vesnice vedou. Lehko najdeme širokou cestu hned za mostem, a stačí, bude-li nám direktivou obilená kaplička jasně v dálku svítící, abychom ze začátku stoupající kamenitou, později lučinovou cestou jistě došli na Kuplenik. Na vycházku tu počítá se z Bledu asi z hodiny — (zpět nepočítaje).

Na Kuplenik dostaneme se ještě jednou cestou mimo obvyklé značené z Bely a to:

13. Za hotelem Petranem vyjdeme několik kroků po silnici — před stájemi knížete Windischgrätzeh uhneme do vesničky v levo, projdeme jí, a sestoupíme přes nepatrny luční vršek k Sávě, zde přes most do jakéhosi zalesněného poloostrova, a cestou lesní dál do vrchu až na Kuplenik. Cesta ta jest krásná jako každá cesta lesní; paseky střídají se s hustým lesem a loukou, jejíž ohrazení nás nesmí lekat; — co se nedá obejít, přeskočí se! až se po pěkném, asi hodinovém stoupání dojde do vesnice.

14. Z té je výstup do krápníkové jeskyně. Přístup jest velmi snadný jen jednou je nutno po skobách na skále s přidržením se lana vystoupiti.

Ostatně bez vůdce, kterého nutno ve vesnici vyhledati, není návštěva jeskyně možna, jelikož jest na pevný zámek uzavřena. Mnozí tvrdí, že jest zajímavější než Postojna; nevím! ale nebezpečnější jest jistě, protože přes hluboké propastě položeno jest primitivně pouze prkno. Divím se, že jsme se odvážili ke vstupu do jámy ve společnosti asi 9 dětí, bud byla to lehkomyslnost naše, anebo víra v život velmi pevna. Zpět vedl nás vůdce, tenkráté spořádanou, krásnou lesní, ale hodně dlouhou cestou na Belu. V celku počítali jsme 9 hodin chůze.

15. Vracíme se ještě jednou do vesničky za Petranem; ještě více v levo, než jsem v předcházejícím naznačila, vede rozkošná malá procházka, úplně schovaná podél potoka. Vejdeme do prvního dvorku

s bohatě vyřezávaným domkem, projdeme, pak již máme cestičku krásnou kolem rozvaleného mlýna s vodopádem a za malou půl hodiny jsme zase na luhách u Sávy pod vesničkou zmíněnou.

16. Nejbližší cesta od jezera jest teď Zaka. Osojnicí, vyhlídkový vrch, nebudu popisovat, zrovna tak, jak jsem se pouze zmínila o Straži a Dobré Góře; jsou to vrchy upravené procházkově tak, že každý si svoji vycházku najde dle vlastní chuti.

Ze Zaky, cesty dělící se u jezera od nádražní silnice, máme teď celou rozvětvenou tkán.

17. Nejkratší je přechod v levo přes lesík na Belu — pěkná odpolední vycházka s krásnou vyhlídkou do bistrického údolí. S vršku sestoupně pohodlně přes kolej do vesnice Bely, odkud jde silnice; lépe je zahnouti u posledního domku v levo do luk podél skály, a po kračovat sadem dlouho, dokud možno, aby se vyhnulo zaprášené silnici.

Z Bely, za nádražním domkem jest jako vyschlé řečiště; tím vzhůru dostaneme se na lesní cestu, vedoucí maličko v pravo na statek Slamník s úchvatnou vyhlídkou až k Lublani, pokračujeme lukama dále ještě vzhůru buď úplně v levo do vesnice Belská pláň,

18. anebo směrem pod Belskou pláň úplně v pravo

19. stále ve výšinách s otevřenou vyhlídkou na celý bledský kraj, kolem pískové prorvy, do lesa na cestu pod Goli vrh a dále k nádraží; cesta sama ukazuje směr ke stanici; popíši ji ostatně opačným směrem zevrubněji. Výlet tento nutno počítati na celé odpůldne, tak asi 5—6 hodin.

20. Cesta pod Goli vrhem od stanice vypadá asi takto: U villy Anny dámme se pod viadukt a jdeme s malým obejitím nějakých lomů přímo do vršku cestou vozovou, lesnatou, ale kamenitou asi tak, jako je většina cest na Bledu. Přijdeme skrze malou soutěsku skalní na lesní lučinku, kde se dáme cestou lesem v levo stále, až dojdeme na pláň ve vrchách (témaž žádné stoupání) porostlou hojně kapradím; zde vede užší cestka v pravo na táhlý vršek až pod Goli vrh; v celku až půl druhé hodiny. Cesta tato zpět použita jest vděčnější, ježto jezero hluboko pod vám rozkošně prokukuje.

Z pod Goleho vrhu vede cesta v levo lesní kamenitá, ale poměrně velmi krátká až 25 minut dolů do Zaky — v pravo přes oplotněná luka cestou skoro neznatelnou ze začátku lesem na novou silnici k Mrzlému Studenci.

Ještě jednou stanu pod Golim vrhem, kde se spojuje 5 cest; jedna dolů do Saky, druhá dolem přes planinu, třetí horem s vyhlídkou, čtvrtá spojka k silnici za Gorje, a pátá na Slamník.

21. Nechám všechny ty cesty, a vezmu cestu přímo do vrchu, na kopci obrátím se zády k Bledu, jdu přímo přes luka a seníky do vrchu dál, až najednou objeví se Triglav, že se zdá na dohoz vzdálený.

Ze zvláštních květin uvědomím si již slušnou výšku stoupání. Natrhala jsem tenkráte celou kyticu růžových i bronzových lilií; i kropiny rostou zde keřovité; na silném pni rozvinují se stonky, takže na jednom keříku je až 30—40 květů. Zpět jedeme hlubokým úvozem

zem lesem a lukama střídavě; cestu nelze přesně označit; jen směr jezera musí vésti. Procházka ta od stanice a zpět trvá asi 4 hodiny.

22. V této krajině, tímto směrem je ještě jedna, snad ze všech nejkrásnější procházka — ale popsat si ji netroufám, protože sama dělala jsem ji nesčíslněkrát a vždy bloudila, a pokaždé se mi zdála poslední variace ta nejkrásnější. Jest to bloudění v lese nad nádražím bez určité cesty mezi kapradím vyšším než hodně urostlý muž se stromy propletenými clematisem bílým a se hřibky a ryzci tak velkými, že nám často nestála šátky, které k tomu účelu běžíme s sebou. K této procházce dospěje se přímo vrchem na druhé straně nádraží po úzké stezce, která se ale místy ztrácí tak, že orientaci zůstává jezero, a pak když i to zmizí, jen směr; ostatně zbloudit na dlouho není možno, neboť celý lesnatý vršek není delší než asi tri čtvrti hodiny, a široký asi půl hodiny.

23. Teď zbývá již jen Pokluka. — Pokluka sama jest velmi romantická úžlabina s přímo trčícími skalami; ale dostat se k ní není pohodlné. Nejprve musí se zdolat silnice přes Rečici, horní i dolní Gorje až do Krnice, také se do Gorje dostaneme zkratkou přes pole u nádraží; ale přece vždy cesta do Krnice trvá ve slunci půl druhé hodiny, proto je lépe vzít si vožíček. U vesnice Krnice sestoupíme, jdeme strmě prostřed vesnicí dolů do údolí Radolné, pak v pravo, kolem řeky — a dále přes lučinný vršek až ke vchodu do skal — z vesnice malá půl hodinka. Úžlabina sama není delší než asi 20 minut, když octneme se před skálou, kde se nám zdá, že vysoko položenou jeskyni vše končí. Při vstupu do ní shledáme, že skála má velký komín, skrze který lehounko přejdeme na temeno, dále pohodlnou cestičkou až na přelézání několika kmenů, na skalní lučiny se seníky a dále ještě asi tak čtvrt hodiny ke plotu, který přelezeme, není-li právě branka otevřena, a jsme na široké silnici v hlubokém lese. Zde musíme volit — buď se vratiti, anebo jít dále na Mrzli Studenec.

24. Zpět vede silnice velmi pohodlná stále sestupující asi tak půl hodiny zase až ke vstupu do skal.

25. Cesta na Mrzli Studenec a zpět vyžaduje z Bledu dobrých 7 hodin, jest ale tak krásná, že nepocítíme ani délky ani únavy. Od zmíněného plotu kráčíte nejdříve užší, pak ale velmi širokou silnicí stále v hlubokém lese až půl druhé hodiny, až dojdete k opuštěnému zámečku loveckému*) s blízkou myslivnou. Není-li právě nikdo doma, což se často stává, vytáhněte z tlumoku to, co jste si k jídlu přinesli, vezmete za vděk pramenitou vodou, která prýští poblíže jezírka s bílými leknínky, a při pohledu na Triglav, který se vám zdá za hodinu dosažitelný, obdivujete se, jak se mohlo tolík krásy v jediný kout shrnouti.

Zpět jsme šli od silnice, obrácení tváří od směru, odkud jsme přišli, v pravo, a šli jsme lesem, lukama a zase lesem, potom kolem dlouhé bariéry, tak že jsme se stále více v pravo drželi, až se nám objevil Bled.

*) Proslýchá se, že letos bude zámeček otevřen pro turisty.

Detailně cesty popisovati jest těžko, není možno pamatovat si, u kterého stromu jste se zatočili v tu neb onu stranu — prostě jediná možnost pamatovati směr, a velká zacházka je vyloučena.

Bled zjevil se nám po prvé pod Golim vrhem, v ta místa vede cesta podél bariéry; další sestup k nádraží byl již popsán.

Aši před rokem dokončena byla za horní Gorji serpentínová silnice lesní až do Studence, kterou možno povozem dostati se až nahoru.

To by byly z větší části asi všechny bližší výlety pro pěší, a doufám, že s nimi nikdo nebuďe zá první rok hotov.

Nemáme na Bledu žádnou fontánu jako v Rímě, která má tu moc, že kdo do ní vhodí peníz musí se stůj co stůj vrátit, ale zdá se, že krajina naše vládne podobným kouzlem. Neboť kdo Bled viděl, vrací se ne jednou, ale několikrát jistě.

Vrtača.

Píše K. Hlava.

Již před rokem pokoušel jsem se s dvěma přáty J. a P. Skale dostoupiti tuto horu neobvyklým směrem po rozeklaném hřebenu, který spadá k sedlu Belšic, ale bouře, zastihnoucí nás v polovici hřebene, donutila nás ke kvapnému návratu. K uskutečnění této zajímavé turý došlo teprve na sklonku letošních prázdnin. Dne 27. srpna 1909 v pravé poledne vyšla naše společnost (slečna Isa Jahnová, Janko, Pavel Skale a pisatel) z osady Moste. Naše touhy nesly nás, toho dne pouze na vrchol Stolu kde, jak nám bylo sděleno, postavilo S. P. D. novou ochrannou chatu. Podle ujištování mnoha tuzenců byla chata již téměř hotova a upravena k přenocování. Spolehajice se tedy na to, stoupali jsme v úmorném vedru známou stezkou k chatě Valvazorově a odtud nudními travami k vrcholu. Cesty nám ubývalo velice pomalu, tak, že se již chýlilo k večeru, když jsme stanuli u malého prameně vyvěrajícího několik kroků pod sedlem Velkého a Malého Stolu. S radostí každému pochopitelné, uvítali jsme ledovou vodu a usedli na chvíli k odpočinku. Odtud k chatě jest již jen pouhých 20 minut. Leč jaké zklamání nás čekalo! Chata byla sotva z polovice postavena; jen tak žé chránila před deštem. Měla sice mimo dílny ještě jeden qbytný pokojík, ale ten okupovali pro sebe dělnici pracující na stavbě, takže jsme se museli spokojit dlejší místnosti, plnou hoblovaček.

Svoje síly věnovali jsme zprvu přípravě večeře. Vody k uvaření polévky a čaje nám poskytl dělníci s dostatek a vskutku bylo těchto nápojů třeba, neboť e přihnaly husté mlhy a studený vítr lomcoval chatou. Pozdě, večer jsme ulehli. Ponevadž mne a oběma druhám nebylo popřáno dobrolini teplého pláště, majetku to nějakého dělníka, ve kterém zahalená odpočívala slečna Jahnová na hoblovačkách — našem lůžku, drkotali jsme zuby celou noc, těšice se na svítání.

Když se konečně dostavilo toužebně čekané ráno, jali jsme se chystati snídani, leč jako na vzdory nám prostydlym ubožákům nechtěla se voda vařit. Ze zkušenosti nabité z výborné jedné anglické knihy, navrhl jsem, abychom se šli podívat ven a nechali kotlik o samotě, Jenž zůstaven sobě jistě za malou chvíli varem překypí. Všichni uposlechli mé rady, a nelitoval žádný. Předně skýtala Triglavská skupina nádherný pohled záříc intensivní červení v paprscích vycházejícího slunce, jež vystupovalo za vrcholky Savináckých Alp, osvětlujíc nádherně ostré jejich hřebeny a za druhé, když jsme se zkřehli navrátili do chaty, klokotal nám již veselé kotlik vstříc. Než jsme však dopili horký čaj bylo po krásné pohodě veta. Jižní vítr přinesl novou dávku mraků a ty nás neopustily celou turu.

Vyšli jsme asi kolem páté hodiny ráno do husté mlhy a popoháněni mrazivým vichrem rychle jsme kráceli k sedlu. Odtud sjeli jsme velkým ssutkovištěm do kotlinky vyplněné velkými balvany a pak jsme pomalu stoupali k Belšickému sedlu. Na cestě potkali jsme jakéhosi Němce s mladičkým synem, kteříž s patrnou závistí na nás patřili vidouce stopy našeho sjíždění v dlouhých ssutkách, jež jim bylo pracně vyšlapati. Po malé hodince odpočívali jsme již na Belšickém sedle a marně čekali na vyjašnění. Přiznávám se, že mně jako vůdci celé výpravy nebylo příliš volno, neboť znal jsem pouze polovinu hřebene, z kterého nebylo viděti v mlhách zhola nic a pokusit se o neznámou věc za tak nejasného počasí bylo přec jen na povázenou. Ale když jsme již jednou byli u nástupu, nechtělo se nám tak lacino kapitulovali a v nejbližších okamžicích jsme šlapali příkrý trávnitý svah, vedoucí k prvním skalinám hřebene.

Na malém zářezu jenž umožňuje přechod z trav do skal, upravili jsme lezeckou toaletu. Na jeden konec zometrového lana navázala se slečna Jahnová, druhý jsem si obtočil kolem ruky a oba kamarádi používali při lezení lana mezi mnou a slečnou napjatého jako fixního. Hřeben počíná mohutnou věží v jejímž pravém boku vede dosti schůdná, ale exponovaná lišta. Zaujal jsem pevnou pozici, a slečna Jahnová zabezpečena lanem, nastupuje do skal.

Oba kamarádi přidržujice se lana, přeběhli rychle lištu a stánuvše u stěny na vzdušném balkonku čekali až k nim opatrně přilezu. Lišta se, záhy proměnila v dosti širokou římsu, po které snadno stoupáme k markantnímu zubu v jižní stěně hřebene. Husté mlhy nás obklopuji a jen stěží poznávám serii ostrých žandarmů, jež nutno překonati. Bohužel neupamatoval jsem se, že poněkud výše lze k nim snadno přetraversovati a rozhodl pokusit se o přechod dolejší se značnou ztrátou výšky a daleko většími obtížemi. Od našeho stanoviště spadala kolmo dólů travnatá rýha. Použili jsme jí a asi z její polovice se nám podařilo výtraversovati velice exponovanými skalami v levo do stěny na malou šutrovou terásku. Nyní jsem již jasně viděl, že jsme zalezli, neboť zminěné žandarmy se zvedaly v úctyhodné výši přímo nad námi.

Ze spodního konce terásky spadala kolmá, začervenalá praskliná a stěna po její levé straně skýtala ve své dolejší části naději na přechod do širokého tříště vyplněného komínu vedoucího opět na hřeben. První

lezla zase slečna Jahnová a prolezší přibližně 10 metrů kolmou prasklinou, obrátila se v levo a šťastně přetraversovala na dno spasného komínu. Spustil jsem k ní tlumoky, sekery i soudruhy, a chystal se sám k lezení. Z téže, kterou spočívali oba kamarádi na laně, soudil jsem, že věc není tak jednoduchá; a skutečně prasklina byla velice exponovaná a měla drobivé skály, takže jsem byl nuten zaklesnouti lano o malý výstupek a spustiti se přes nejhorší část. Vyprostiv lano následoval jsem opatrně, zkoušeje každý záchyt ve zvětralé stěně za přáty do širokého komínu, vyplňného ve spodní části velice příkrými ssutkami. Dalo to značnou práci než jsme opět stanuli na hřebenu. Mlhý jsou stále neproniknutelné a jen tu a tam, když silnější náraz větrу je na okamžík roztrhne, můžeme se alespoň poněkud orientovati. Jsme na hřebenu bezprostředně před oněmi žandarmy spojujícími tenounkou přepážkou dvě mohutné věže, na jedné z nichž jsme se právě ocitli. Překonání jich neskýtá bezzávratnému lezci potíž a působilo nám po předchozím lezení v potměšilé stěně skutečně rozkoš. Za nimi přecházime opět na stranu kraňskou a hladkým plotnovitým komíniem vylézame na plotny táhnoucí se ve dlouhé linii těsně několik metrů pod hřebenem. Plotny ty nevyžadují lezecké práce, dají se přejít, ale nejvyšší opařtrnosti je přece třeba, aby noha v okuté botě nevyklouzla po hladké ploše. Půl hodiny trval tento nepříjemný travers, až plotny vyústily na velký skalní balkon porostlý několika keříky kosodřeviny.

Na tomto místě jsme odhlasovali před rokem návrat a nemohl jsem se ubrániti myšlence, že se ani tentokráte dále nedostaneme. Vybídl jsem společnost k odpočinku, a vydal se na obhlídku. Dalšímu pokračování, bez ztráty výšky, bránily velice hladké a exponované plotny. Šikmo dolů spadala prasklina do póněkud schůtlnejších skal, jimiž by snad bylo možno dosíci opět hřebenc. Ovšem, jak hřeben dále vypadá neměl jsem tušení, neviděv pro mlhy nic více, než co bylo bezprostředně přede mnou. Přece však jsme se rozhodli pro tento směr. Slečna Jahnová zabezpečena lanem, pokusila se první o sestup prasklinou, ale na jejím konci prohlásila, že další postup znemožňuje kolmá ohlazená roura nedohledné hloubky. Spustil jsem se dolů a shledal, že proniknutí tudy je vskutku nemožné. Vraceli jsme se tedy zpět k soudruhům, avšak 5 metrů pod nimi obrátila se slečna Jahnová pojednou v levo a za všeobecného údivu překonala nebezpečný travers k protější schůdné římsi. Poněkud zahanbeni následujeme. Římsa vyvedla nás na ostrý zárez a odtud jsme se spliali těžkým, ale krátkým komínkem na římsu vedouci vzhůru do širokého hřebene. Po něm jsme postupovali tak dlouho, až nová serie ostrých žendarmů nás donutila k sestupu dlouhou strží do užších částí hřebene. Mlhý se na chvíli rozptýlily a tu shledali jsme s neobyčejnou radostí, že nás od vlastní stěny vrcholové dělí pouze jeden travnatý pilíř. Obešli jsme jej římsou a sestoupili do ssutkového couloiru, dělící vrcholový massiv od hřebene. Vrcholová stěna působila na nás tisňivým dojměm ohlazenými, tu a tám třavou porostlými skalami nástupními, kděžto ve vyšších částech jsouc zcela zvětralá, hrózila pádem kámeni.

Sporé trávy, přilepené k hladké stěně, slibovaly možnost dalšího

postupu. Prolezli jsme jimi až na expónovanou travnatou lištu, leč tato se brzy ztratila a tak nezbývalo, než pustit se přímo vzhůru do kolmě travnaté rýhy. Nad ní nás vyvedla bezpečná římsa na travnatou, mírně skloněnou hranu stěny. Postupovali jsme nyní velmi rychle povlovným svahem posetým krásnou protěží a radovali se, že konečně jsme snad již na schůdném hřebenu vrcholu. Ale chyba lávky! Z nedávné vynořily se před námi z mlh opět skalnaté útesy. Překonání jich však nepůsobilo velké obtíže a záhy jsme zpozorovali mírný vrcholový hřeben.

Konečně po sedmihodinném lezení jsme stanuli na značené stezce a co nejrychleji dali se k vrcholu, neboť z dálky již bylo slyšet blížící se bouři. Velmi prostranný vrchol jest opatřen velkým triangulačním znamením a zápisní knihou DÖAV důkladně znešvařenou neslušnými poznámkami Němců o Slovincích a Slovincích o Němcích. Náš výstup nebyl v knize zaznamenán a také po cestě jsme nenašli žádné známky předchozích partií a tak nepochybňepronikli jsme tudy první. Léďový děš a blížící se bouře donutily nás ke kvapnému sestupu. Zvolili jsme nejbližší ssutkovou rokli směřující k Zelenici; za dvě hodiny vitala nás již v závěru údolí ochranná střecha lovecké chaty a poskytla nám ochranu před zuřivým lijákem a bouřkou. Když se bouře přehnala, kráčeli jsme rychlým tempem vozovou cestou k Moste, pohájeni, jako to obyčejně ku konci turby bývá, velkým hladem a ještě větší žízní. Ale jaké bylo naše zklamání, když jsme v Moste, v hostinci na pohled znamenitém, zasednouše ke stolu, žádali oběd a bylo nám zvěstováno, že z něho nebude nic. Ještě ke všemu objednaný vůz z Bledu nepřijízděl. Čekali jsme dlouho, sedice zamlkle před mizerným pivem, než pod okny zahrčel povoz, který nás odvezl na hostinnější Bled.

*

Tury vykonané členy českého odboru S. P. D. v roce 1909.

Ačkoli počasí v létě 1909 bylo velmi nepříznivé neubyla tím čilostí našemu členstvu, takže zaznamenáváme opětne pěknou řadu horských výstupů. Bohužel nezaslalo letos dosti ještě členů výkaz tur, ač byli několikrát o tom požádáni.

1. Pan R. Bakovský, notář v Praze: * Hinter Schöneck 3129 m (ze Suldenu). Monte Cevedale 3774 m (přes Hallskou chatu). Dreisprachenspitze 2843 m.

2. Pan Dr. V. Bendl, advokát v Mostě: Col de Forclaz, Col de Balme 2242 m. Brévent 2525 m. Plan de l'Aiguille 2203 m. Col du Bonhomme 2340 m. Col de la Croix 2483 m. Col de Fours 2663 m. Col de la Vanoise 2527 m. Col du Lautaret 2075 m.

3. Pan J. Bubeníček profesor v Praze: Zelená (asi 2000 m.) Prenj 2100 m.

4. Pan Dr. J. Čermák v Praze: * Kout pod Širokou Pečí 1600 m. * Vrsec 1611 m. * Sovatno 2300 m (z Křížkých Podů po sev. hřebenu, sestup do Kranjské Gory přes Kříž).

5. Pan Dr. V. Dvořák v Praze: * Přísečnice 2124 m (z Kotitnice do Planice dvakrát). * Střední hřbet Martulku 2000 m. (dvakrát). * Kříž 2300 m (z Kranjské Gory, sestup do Trenty). * Kout pod Širokou Pečí 1600 m. * Sovatno 2300 m (z Kříž-

kých Pódů po sev. hřebenu, sestup do Kranjské Gory přes Križ). * Široka Peč 2531 m (z Vrat.) Jalovec 2655 m (severním hřebenem, z Koritnice). * Škrlatice 2738 m (z Kranjské Gory přes Križ, sestup do Trenty). Mangart 2678 m (z Koritnice vých. hřebenem).

27. 6. Pan Dr. V. Dvořák professor v Záhřebě: Črňa Prst 1842 m (dvakrát).

7. Pan V. Filipovský, professor v Táboře: * Baba 2154 m (přes Savinské sedlo, sestup na Jenkovu planinu). * Greben 2224 m (přes Mlinářské sedlo, sestup k Povšnároví).

8. Pan Dr. B. František, král. zem. rada v Praze: Nový Vrh 1966 m — Hochkopec 1989 m; Črňa Prst 1842 m (po hřebenech). * Grintovec (2559 m) sev. stěnu: Pristovník Storžic 1762 m; * Punca (2124 m) z Planice do Koritnice. * Mangart (z Korit. chaty vých. hřebenem), Monte Coglians 2782 m; Penegal 1738 m zimní tura.

9. Pan K. Hlaváč v Praze: * Kout pod Širokou Pečí 1600 m. * Střední hřbet Martulku 2000 m. * Sovatno 2300 (z Křížkých Pódů po s. hřebenu). * Široka Peč 2531 m (z Vrat.). Jalovec z Trenty roklí Jezerou, sestup coulorem s. od Ozebniku do Koritnice. * Jalovec po severním hřebenu. * Škrlatice 2738 m, (Gregrovou cestou, sestup do Trenty). Mangart 2678 m po vých. hřebenu. * Vratača 2100 m od sedla Bělsice po hřeb. (nové).

10.—11. Pan Dr. K. Chodounský, univ. profesor v Praze a sl. M. Chodounská: Črňa Prst 1842 m. Prisojnik 2555 m; Jalovec 2655 m. Grintovec 2559 m. Baba 2154 m. Planjava 2392 m. Ojstrica 2350 m. Greben 2224 m.

12. Pan cis. rada Lad. Jozek, fed. hosp. školy v Č. Brodě s absolventy školy: Hochschwab 2278, sedlo Wettstein 2380 m, Velký Sollstein 2340 m, přechod z Ötztaalu do Stubaitského údolí 3400 m.

13. Pan A. Kašpar, odb. uč. na Smíchově: Schafberg 1780 m. Schmitthöhe 1968 m. Mooserboden 1968 m; — Kapruner Törl 2635 m. Kalser-Tauern 2512 m. Matrei-Kalser-Törl 2206 m. Velký Venet 3660.

14. Pan V. Kubík, městel na Žižkově: Sedlo Kalské 2512 m. Kalser Matrei-Thörl 2207 m. Bachlénke 2613 m. Grieser Thörl 2200 m. Kühlwiesenkopf 2144 m. Sv. Višárje 1792 m. * Vršec 1611 m. Triglav 2863 m. (Kotem sestup do Vrat).

15. Pan Dr. R. Lindner, ředitel hypoteční banky král. Čes. Bellá Tola 3001 m. * Roc de la Vache 2587 m. Friihorn 3146 m. Diablon du Sud 3340 m. Garde du Bordon 3280. * Corne de Sorebois 2923 m. Besso 3675 m.

16. Pan Dr. J. Oběšlo, vicedekr. žem. výb. v Praze: * Telegraph 2505 m. * Peitler Kofel 2874 m. * Söbetsch 2485 m. * Medalgas 2404 m. — * Ega Scharte 2638 m. * Schlerin 2564 m. Roterdspitze 2656 m. * Grasleitenpass 2597 m. — Tschagerjoch 2644 m. * Pfitscherjoch 2248 m. Schönbirchler Horn 3135 m. — Schwagestein 3370 m. — Gr. Mörtchner 3287 m. Birnlüche 2673 m. Krimmler Thörl 2828 m. Velký Venet 3660. * Triglav 2863 m. * Razor 2601 m (sestup přes Križ). * Mangart 2678 m. Kanin 2532 m. * Sedlce 2030 m.

17. Pan Dr. L. Rad. Pavlousek, advokát v Kralupech: * Travnické sedlo 2250 m (z Koritnické chaty). * Triglav 2863 m. Velký Klek 3798 m. * Kalsubader Tauern 2512 m. * Kapruner Törl 2635 m.

18. Pan Dr. J. Pečírkav v Praze: * Vérfu Plesi 1843 m. * Albéle 2013 m. * Salaš. Butea 1417 m. — * Munte Tápus 1879 m. — Pelega — Munte Slevi 2054 m. — Lepužník — jezero Zanoga 1973 m. * Jezero Zanoga — Vérfu Zlata 2151 m. — Vérfu Zahoga 2262 m. — Vérfu Saslov 2278 m (sestup na jezero Zanogu). * Jezero Zanoga 1973 m — Vérfu Indel 2383 m — jezero Buctra 2041 m — Vérfu Slevi 2346 m. * Jezero Zanoga — Vérfu Slevi 2054 m — Lepužník — Vérfu Papus 1979 m — salaš Butea 1417 m. * Kimpf Thielen — Dragsan 2018 m.

19. Pan Dr. O. Petráš: Triglav 2863 m.

20. Pan Dr. J. Pečírkav v Praze: * Vérfu Plesi 1843 m. * Albéle 2013 m. * Salaš. Butea 1417 m. — * Munte Tápus 1879 m. — Pelega — Munte Slevi 2054 m. — Lepužník — jezero Zanoga 1973 m. * Jezero Zanoga — Vérfu Zlata 2151 m. — Vérfu Zahoga 2262 m. — Vérfu Saslov 2278 m (sestup na jezero Zanogu). * Jezero Zanoga 1973 m — Vérfu Indel 2383 m — jezero Buctra 2041 m — Vérfu Slevi 2346 m. * Jezero Zanoga — Vérfu Slevi 2054 m — Lepužník — Vérfu Papus 1979 m — salaš Butea 1417 m. * Kimpf Thielen — Dragsan 2018 m.

21. Pan Dr. O. Petráš: Triglav 2863 m.

22. Pan F. Pečírkav: * Sv. Vigilje 1792 m. * Lovec 2079 m. * Mojstrovska 2307 m. Triglav 2863 m (Kotem, na Velopolje).

23. Pan J. Plischke, inženýr v Praze: Cima Tosa 3176 m (z Molvena sestup do Madonna di Campiglio). * Punta Taviela 3621 m (přes Rifugio Mantora, sestup na Passo Tonale). Passo Aprica. Passo Bernina. Schottl: Franzenshöhe. Wiesbachhorn 3570 m. Pfandelscharte.

24. Pl. A. Prachenská v Praze: Hochstadlhaus 1803 m. — Baumgartentörl 2205 — Kuhleitentörl 2200 — Laserztörl 2477 m. — Karlovarská chata, * Kerschbaumtörl 2285 m. * Sedlce 2113 m (z Kostnické chaty sestup do Trbiče). Baba 2154 m. Kokerská Kočna 2541 m. (Kremserovou cestou) — Grintavec 2559 m. Malé Vratce 1820 m (sestup do Dolní Kočny).

25. Slečna Marie Prachenská: * Mojstrovska 2367 m. (Sestup přes Rupe do M. Pišnice). * Špik 2478 m. * Sedlce 2113 (z chaty Koritnické). * Pristovník Storžic 1767 m. * Savinsko sedlo 2125 m. Mrzla Gora 2208 m (sestup záp. coulorem do Bely). * Kočna 2541 m — Grintavec 2559 m. Malé Vratce 1820 m. Velký Vrh 0000 m. * Kočna (pokus o sev. stěnu, dosaž. výše as 2000 m). Grintavec — Kočna. * Malé Vratce 1820 m (sestup do Dolní Kočny). * Mlinarské sedlo, Kokerské sedlo; Kalská Gora, Greben 2224 m.

26. Pan dr. St. Prachenský: * Črňa Prst 1845 m. * Golica 1836 m. * Hochstadlhaus — Baumgartentörl 2205 m — Kuhleitentörl 2200 m — Laserztörl 2474 — Karlovarská chata. * Kerschbaumtörl 2285 m. * Mojstrovska 2367 m. (sestup přes Rupe do M. Pišnice). * Špik 2471 m. * Sedlce 2113 m (z Koritnické chaty). * Vozica 1739 m. Pristovník Storžic 1762 m. * Baba 2154 m. * Savinská, sedlo 2125 m. Mrzla Gora 2208 m (sestup t. zv. coulorem do Bely. Podebrané provedeno). * Kočna 2541 m — Grintavec 2559 m. Malé Vratce 1820 m a Malé Vratce 1820 m (sestup do Dolní Kočny). Mlinarské sedlo 2340 m — Kokerské sedlo — Kalská Gora — Greben 2224 m.

27. Pan St. Prachenský ml.: * Hochstadlhaus — Baumgartentörl 2205 m — Kuhleitentörl 2200 — Laserztörl 2477 m — chata Karlovarská. * Kerschbaumtörl 2285 m. * Mojstrovska 2367 m. * Špik 2471 m. * Pristovník Storžic 1739 m. * Velký Vrh (dvakrát). * Baba 2154 m. * Planjava — * Baba. * Mrzla Gora 2208 m (sestup sz. coulorem do Bely). * Kočna Kokerská (2441 m) — Grintavec (2259 m), z Malých Vratců po s. hřebenu, poprvé bez výdeje). * Mrzla Gora 2208 m. Malé Vratce 1820 m. * Kočna 2541 m — Grintavec 2559 m. Kočna (pokus o výstup severní stěnu, dosaž. výše as 2000 m). Grintavec Kočna 2559—2541 m. Malé Vratce 1820 m (sestup přes vodopád do dolní Kočny). Mlinarské sedlo — Kokerské sedlo — Kalská Gora — Greben 2224 m.

28. Pan Dr. Vojtěch Prachenský, sekretář zem. výboru: Cima di Cuseglio 2600 m. Prisojnik 2555 m. Velká Ponita (2520 m). Mali Razor (sever. stěnu) 2601 m.

29. Pan Karel Procházká, právník ve Vídni: * Flegère 1877 m. Plan de Breda 2064 m — Brévent 2525 m. * Mt. Corbeaut 2332 — Jonction 2388. * Plan de l'Aiguille 2282 m — Glacier des Pelerins 2500 m. Aig. de la Tour 2306 m — Pierre Pointe 2057 m. * Plan de l'Aiguille — Aig. de l'M. 2836 m — Aig. des Pt. Charmoz 2868 m. * Col de Tricot 2133 m. Mer de Glace — Convers 2698 m — Jardin de Talèfre 2097 m. Aig. du Moine 3413 m. Aig. du Tacul 3438 m. Mulets 3057 m. Observ. Valot 4362 m — Mont Blanc 4810 m. * Glacier d'Argentiére — Jardin d'Argentiére 2684 m — Glacier des Améthystes 3400 m — zpět na Montavert. Grand Charmoz 3442 m (travers). * Le Belvédère 2966 m. * Aig. de la Fevriaz 2888 m. * Buet 3109. Col du Géant 3370 m. Glacier de Leschaux do výše 3000 m. Col des Gds. Montets 3241 m. Col de Bahne 2201 m — Croix de Fer 2344 m. * Dent du Midi 3260 m.

30. Pan F. J. Rambouský v Praze: * Černý Vrh 2291 m (na Vitoši planině, čtyřikrát; poprvé z Dragalevců, v březnu za sněhu), po druhé přes Dyleši (2100 m), po třetí se sestupem do Vladaje, po čtvrté z Bistrice. * Lulin planina, 2000 m (dvakrát) — Rhodope: Červená stěna (z Bačkovy, sestup přes Čaněvo, do Stanimaky). Behneren 2600 m (z Kostence). — Rila: Musalla 2130 m (dvakrát); po druhé od předpol. jezera, nové) Bistrické baráky 2100 m. Neznámý vrchol nad Bistrickými dolními jezery ca. 2800 (nové) — Velebit 1700 m. * Lovčen 1769 m. * Parnas 2455 m (z monastiru na Dadi). * Athos 1935 m. Perister pl. 2532 m — Lakul-mih (jezero 2200 m). Výstup z vesnice Capari u Bitolje, sestup do monastýru sv. Petka.

35-17 v

31. Pan V. J. Rott v Praze: * Kočna (pokus o severní stěnu; dosaž. výš. stup 2000 m). * Grintavec 2559 m — Kočna 2541 m (cestovou Kremserovou cestou). * Greben 2224 m (z České chaty přes Mlinarské a Kokerské sedlo), Cimon dalla Pala 3186 m (sevzáp. hřebenem). * Colbrican 2700 m. * Rosetta 2500 m.

32. Pan O. Rozum, učitel v Praze: Schmittenhöhe 1963 m. Sommierstein 2306 m. Patscherkofel 2248 m. Monte Pian 2325 m. Cinque Torri 2362 m. Nuvojko 2750 m. Vel. Zinna až do výše 2800.

33. Pan PhC. M. Růžec: Verníkov Grintávec 1658 m. Kočna 2541 m — Grintávec 2559 m. Baba 2154 m. Dolgi Hrbet 2479 m — po hřebenech na Strucu a Skutu 2530 m (cestovou Turským žlebem a přes Savinské sedlo do Jezera).

34.—35. Pan J. Schenkel, učitel v Hořicích se chotí: Verníkov Grintávec 1658 — Pristov. Storžič 1762 m. * Goli vrh 1789 m. * Veliki Vrh 1743 m. Grintávec 2559 m (Mlinarským sedlem, cestovou do Kotéry). * Saviňské sedlo — Turský žleb — Podi — Mlinarské sedlo. Přechod z Vrsec do Mlinarice (asi 1800 m).

36. Pan K. Stüdl v Praze: Špik z Martulku 2471 m. Bolški Grintávec 2350 m. (Z Trenty stupem do Soče) Dovški Križ 2600 m. Mt. Coglians 2799 m. Monte Canale 2487 — Seekopf 2556 m.

37. Slečna B. Šámalová v Praze: Kokerská Kočna 2541 m — Grintávec 2559 m. Baba 2154 m. * Verníkov Grintávec 1658 m.

38.—41. Pan Fr. Štěrba, pí. A. Štěrbová, sl. V. Štěrbová, p. A. Štěrba v Pečkách: * Střední hřbet Martulku 2000 m. * Križ 2435 m (z Kranjské Gory, cestovou do Trenty), Vrsec 1611 m. * Rupe 1850 m. (z Vossových chaty do Ml. Pišnice). Přední Špranja 2122 m (ze Zajzery na Neveu a přes montážské salaše do Chiusa forte). Pan F. Štěrba a pí. Štěrbová Široka Peč 2531 m (z Vrat).

42. Pan J. S. Teplíš, ředitel banky v Olomouci: Sv. Višerže 1792 — Lovec 2079 m, Mojstrovka 2367 m; Triglav 2863 m (Kotem).

43. Pan M. Topol, auskultant v Č. Budějovicích: * Planspitze 2215 m. * Dachstein 2996 m (z chaty Simonyho). * Triglav 2863 m (Kotem, cestovou Sedmičeřím). * Skuta 2530 m. Kočna 2541 m — Grintávec 2559 m. * Veliki Vrh 1743 m. * Verníkov Grintávec 1658 m. * Pristovní Storžič 1762 m. * Laargang 1779 m.

44. Pan dr. H. Tuma v Gorici: Triglav Kotem v zimě (dosažená výš. 2100 m). Črna Prst 1844 m (severním hřebenem; nové). Jerebiča 2122 — z Možnice, cestovou k Rabljskému jezeru. Vršič 1919, Jerebiča 2122 m (z Predelu; sev. couloirem, cestovou do Možnice; nové). Rombon 2208 m (přes Prodič; nové), se-stup do Bovce. Vrh Rupe přímo z Logu přes Briceljk 2343 m na Plešivec 2188 m (cestovou do Koritnice). Nové. V. Baulha 1943 m (z Možnice, cestovou k Rabelj. jezeru). Jerebiča 2122 m (severozáp. stěnou, cestovou přímo do Logu, nové). Mangart 2678 m (Hudou Stezon). Jalovec 2643 m (severním hřebenem, cestovou žlebem mezi Jalovcem a Ozebníkem).

45. Dp. P. Vávra, katecheta v Praze: Riemannhaus — Wurmsattel 2520 m (ze Saalfeldu).

46. s. d. Škorpilem: * Monte Piano 2322 m (z Landro), * Dreizinnenhütte 2407 m. Luknja 1759 m.

47. s. p. V. Vávrou: * Sv. Višerje 1789 m. * Lovec 2071 m.

48. Pan dr. F. Věženský ve Falknově: Telegraf 2505 m. Peitlerkofl 2874 m. * Sobitsch 2485 m. * Medolges 2464 m. * Schlern 2564 m. * Rotherspitze 2653 m. * Pfitschjoch 2231 m. Schönbachlhorn 3132 m. Gross Mönchner 3271 m. Schwarzenstein 3367 m. Birnlüche 2671 m. Gamspitzel 2895 m. Vel. Venet 3660 m. * Triglav 2863 m (Vrata — Trenta). * Razor 2601 m. Mangart 2678 m. Kanin 2590 m. * Sedlec 2113 m.

*

40

44

Ze slovanských Alp.

Z Jezera se dovidíme, že v poslední době skoro stále prší, tak že zmizelo z údolí celé množství sněhu, o němž minule jsme psali a je blátoivo. Zatím, co dole prší, na horách mnoho sněží, tak že jarní slunce bude mít mnoho na práci.

Česká chata je stále skoro celá ve sněhu. Pro velké množství sněhu a časté laviny je příchod do chaty dosud zamezen.

V nastávajícím cestovním období pamatuji na hojnou návštěvu dosavadních českých letních sídel v Alpách: Jezera, Kranjské Gory a Bledu, která žádného návštěvníka nezklamou. Nájem bytů ochotně sprostředuje v Jezeru starosta p. Fr. Muri, v Kranjské Goře starosta p. dr. J. Tičar, na Bledu p. Drag. Repe, obchodník (Mlino).

R. 1909 upravena cesta Grlem na Rjavčev vrh pod Škarjemi a v údolí Logarském byla cesta lesem prosekána; dříve nebylo možno téměř jesem projít. Nyní Škarje jsou spojeny krátkou cestou v Logarské dolině s Okrešlí.

Na Loce pod Raduhou postavila Sav. podružnice S. P. D. Chatu na Raduze, která bude letos otevřena. Rozměry chaty v půdorysu jsou 8×6 m; obsahuje oddělenou kuchyň se 3 lůžky a jídelnu s 5 lůžky. Přístupy t. j. z Luč přes Nadlučník, Hudou rayan a Loku 3 h, červ. označeny. Z Lakovnika (nebo Strugara) přes Radušník na Loku 3 h. červ. označena. Od chaty vzhůru vede nová, červ. označená stezka na sev. k vrcholu Raduhy, $1\frac{1}{4}$ h. Od chaty na pravo směřuje cesta přes Durce, Grohot, Tolstovršník do Solčavy, červ. označená.

Ústřední výbor S. P. D. dal loňského roku upravit stezku od Brany přes Bošťjanicu na Kotliče, aby bylo zkráceno spojení Kamnické chaty s Turskou Gorou a Turským žlebem.

Nová chata. Dle usnesení ústř. výboru S. P. D. bude zřízena nová chata v Saviňských Alpách, na sedlu mezi Dedicem a Korošským Vrhem, zvaném „Prag“ (proti Ojstrici, nad Korošicou), poněvadž pro turisty přicházející z kranjské strany jest Kocbekova chata nevhodně položena.

Na Planjavě minulého roku byla cesta nově označena tak, že dnes na cestě od Škarje k Planjavě netřeba sestupovat do velké kotliny, nýbrž lze jít stále rovně podél jižních skal a vystoupiť blízko pod vrcholem na hřeben, odkud již vede cesta na Kamnické sedlo.

K.

*

Ze slovanského přímoří.

Z Přímoří a Dalmácie docházejí potěšující zprávy o postupu slovanské podnikavosti. V Griljanu (Grignano) koupily slovinské peněžní ústavy veliký hotel sousedící přímo s Miramarem a upraví jej v krásné mořské letoviště. Griljan je stanice jižní dráhy (na trati Terst-Nabrežina) a má kromě toho stále spojení s Terstem parníky a nyní i autobusy, které vyjíždějí od konce terstské elektrické dráhy v Barkovli (jak jsme ostatně již oznámili). Také v Sutiyanu na oströvě

Brači dojde co nejdříve k realisaci projektu našeho krajana dra. A. Mikoláška, k stavbě sanatoria a mořských lázní na Gomilici a to za součinnosti obce pražské, která potřebuje vhodné místo k léčení skrofulózních dětí.

Český hotel — pensionát „Praha“ na ostrově Rabu v Dalmacii. V zálivu Kvarnerském počínají se zřizovat česká, slovanská lázeňská místa. Na ostrově Rabu zřízen byl český hotel — pensionát o dvou poschodích, v nichž jsou moderně a pohodlně zařízené pokoje různé velikosti s isolujícími předsíněmi. Nad domem je rozsáhlá plošina pro pobyt v lázní slunečné a písečné s vyhlídkou na přístav a okolí. V přízemí mimo kuchyň a potřebné místnosti je jídelna a salon. V domě jsou též lázně vanové zřízené i pro koupání v teplé mořské vodě. Kdo vychází pro osvěžení klidný pobyt v přímořských místech, kdo chce ztrávit odpočinek prázdninový nebo dovolenou při slovanském moři, na ostrově, kde jsou skutečné lesy, nechť zkuse také Rab. Pensionát řídí český lékař. Vše bližší v prospektech, které zásilá ochotně V. Kubín, Žižkov, 1012.

Reditelství hotelu „Balkan“ v Terstu povoloilo členům českého odboru S. P. D. 10 proc. slevu na ceně pokojů.

Nový hotel „Riviera“ v Pulji (Pole) byl otevřen před nedávnem. Hotel je velmi elegantní a vyhovuje všem požadavkům komfortu.

Návštěvníkům Terstu netřeba zvláště podotýkat, že se mají obrazet výhradně na slovanské závody, lékaře atd. v tomto městě pro vývoj jižních Slovanů tak důležitém. Abý odpadla výmluva neznalosti, uvádíme tu podrobné adresy: Hotel Balkan, restaurace a kavárna. P. Caserma. A. Babnik, restaur. Alle tre Corone Via Piccolomini 5. E. Erjavec, restaur. Agli antichi Campi Elisi, Passeggio St. Andrea 36.

Obchody s koloniálním zbožím a delikatessami: E. Pegan, V. Caserma 19. — Ivan Prelog, V. mulin a verito 1. — Val. Zwitter, V. Barriera vecchia 2. — Fran Millonig, Campo S. Giacomo 16. — Fr. Popadnik, V. delle Porte 7. — Fran Wigele, V. Lazaretto vecchio 41. — J. Wigele, Via Gheda 10. — Fran Primc, V. Bariera vecchia 8. Obchod vinenem a likéry J. Perhauc, V. d. Acque 6. — Obchod oděvy Bohiuec et Comp. V. d. Torri 2. — Obchod prádlem E. Horák V. S. Sebastiano 2. Manufaktura Križmančić in Bršeček Via Nuova 37. Knihkupectví a papírnictví: J. Gorenjec, V. Valdirivo 40.

Velkoobchod jižním ovocem: C. Sirk, V. Caradori 10. Velkoobchody koloniálním zbožím: A. Truden et Comp., V. Benvento Celini 7. — Pipan et Comp., V. Comerciale 5. — Fr. Mirt, V. malini piccolo 4.

Lékaři: Dr. J. Pertot, V. Carducci 8. — Dr. F. Mandič, V. Giorgio Galatti, 18. — Dr. J. Martinis, V. Machiavelli 32. — Dr. A. Záhoršký, V. Torre bianca 8. — Dr. K. Krstulović, V. S. Lazzoro 17. — Dr. J. Korsano, V. Nicolo 9. — Zubní lékař Dr. H. Dolenc, V. Ponte-rosso 8.

Advokáti: Dr. M. Pretner, Via Nuova 13. — Dr. J. Abram a Dr. O Rybář, V. Campanille 11. — Dr. G. Gregorin a Dr. E. Slavík; V. Gior-

gio Galatti, 18. — Dr. J. Wilfan, Corso 35. — Dr. K. Vodušek, V. Caserma 15. — Dr. F. Kovačič, V. S. Nicolo 6. — V. Koparu: Dr. Černe.

Spěditorské a komisionářské družstvo „Balkan“ Riva Grumula 16.

Přeřízení ústavů: Filiálky Ústřední banky českých spořitelek, V. Ponte-rosso 3. — Živnostenské banky, V. Nuova 29. — Lublaňské kreditní banky Piazza d'Orsa 10. — Samost. Jadranška banka, V. S. Nicolo 9. — Tržaška posojilnica in hraňnici. P. Casermá. — Trgovská obrtná zádruga, V. S. Francesco 4.

Literatura.

Odbr českoslovanské jednoty v Uherském Hradišti nám oznamuje: V krátkém čase objeví se na knižním trhu zajímavá brožurka o Slovácku, jež do dneška nám poze zachovalo své starodávné národní kroje, zvyklosti a obyčeje, chovající v sobě tolik stále nových a nových námětů pro stětec umělcův, jakým ovšem na prvním místě vládne náš Józa Uprka, a skýtající četným sem zavítavším turistům nádherná podívání na pověstné slovácké pouti a různé slavnosti. Chystaná kniha, hojnými obrázky opatřená, bude zajisté milým průvodcem všem, kdož navštíví hodlají této rušivě modernisujícími snahami netknutý kraj národních zvyků, a shlednouti míni nesetřený kolorit rázovitosti i umění prostého našeho lidu.

Slovinské Alpy nejdokonalejší průvodce po alpských zemích, slovinských, Krasu a Přímoří, připravuje se k tisku. Průvodce bude zahrnovati spolehlíjí alportický materiál, dobrou přehlednou mapu se správnou nomenklaturou, množství náčrtků a profilů. Vyjde v květnu t. r. nákladem „Máje“.

0 Julských Alpách napsal do posledního ročníku „Zeitschrift des deutschen und österreichischen Alpenvereins“ J. Aichinger zvláštní článek věnovaný hlavně lákání německých turistů do Julských Alp a k podpoře německých turistických podniků. Článek se hemží nesprávností. Autorem užívá místy ještě starý výšek, na př. na str. 294 uvádí Montasio s 2752 m. Stěně Kriše přikládá výšku 700 m, ač vskutku není výšší 400—500. Komicky působí překlad Bela Peč (nad Capánon Canin). — weisser Ofen! V pojednání jsou diletantsky probrány hlavní vrcholy Julských Alp se zřetelem na široký prouď turistů. Připojeno je několik velmi pěkných obrázků. V též ročníku uveřejnila „Gau Karawanken“ (odbočka Celovecké sekce DÖAV) robsáhlý článek o svém působišti. Všeobecný úvod napsal K. Eckschlager. Jednotlivé výstupy pak Hess, Kuhn a Kainradl. Tomuto článku nelze upřít pochvaly, neboť je psán z autopsie a zřejmě od osob zajímajících se trvale o krajiny popisované. Připojené obrazy jsou jarní snímky, kdy množství sněhu dává Karavankám ráz vskutku velehoršský. Zejména krásné jsou pochledyná Vrtaču a vrchol Vajnaše. Článek ukazuje mimo jiné, jak močně

se zakořenila německá turistika v severním úbočí Karavanek, v krajině čistě slovinské a jak těžko bude v příštích dobách hledat posice pro činnost slovinského družstva, které má také v těchto horách plné přednostní právo.

*

Různé.

Breje se skly oranžové barvy na ledovce a sněhy v Alpách doporučuje dle „Revue Alpine“ Dr. Clerc, štábní lékař alpského pluku francouzského v Grenoblu. Dospěl ku přesvědčení, že oranžovému sklu sluší dátí přednost před šedivým sklem, ježto dle zkušenosti jeho oka méně se unaví, uchrání se katarrhů, v mlze rozeznává se více, do dálky se vidí lépe, zvláště červená barva rozeznává se na značnou vzdálenost. Proto radí Dr. Clerc, aby skla ta byla zavedena u alpských pluků francouzských.

V St. Antonu pod Arlbergem zamýšlí vystavěti jisté soukromé konsortium nový velký hotel. Dle „Arbeiter-Zeitung“ je prý podniku již přislíbena státní subvence 250.000 K jako záruka pro druhou hypoteku! —

Klub rakouských turistů (Oest. Touristen-Klub) měl 5. března t. r. valnou hromadu. Členů měl v minulém roce přes 15.000, chat 65 kromě 47 rozhleden. Klub zařídil zvláštní sekci zachraňovací. V roce minulém uplatil 34000 K dluhů. Rozpočet příjmů na r. 1910 činí 101.600 K, z toho na nájemném z chat 13.200 K. Na časopis Oest. Touristen-Zeitung vydává klub přes 32000 K. Mezi subvencemi odbornou přikazuje sekci Železokapelskou 1000 K.

Pražská sekce D. Ö. A. V. vykazuje za r. 1909 v 7 chatách návštěvu 3533 turistů, počet o něco menší než r. 1908; vysvětlitelný nepříznivějším počasím.

Na Zugspitz pomýšlí se nyní vážně vést dráhu (t. řec. Schwebebahn) od jezera Eibského. Délka dráhy má být 4900 m; překonati se má výška 1900 m. Doba jízdy bude jedna hodina.

*

Spolkové zprávy.

XIII. valná hromada českého odboru S. P. D. konala se dne 15. března t. r. v místnostech spolkových. Po uvítání přítomných předsedou p. prof. Chodounským schvályny zprávy jednatelská, po-kladní i rozpočet na r. 1910. Od čtení zápisů poslední valné hromady a zprávy jednatelské upuštěno. Ze zprávy té vzpomenuto pouze dokončení koritnické chaty a úpravy cest v obou krajinách vyhrazených činnosti českého odboru, v kotlině jezerské a v Koritnici. Při volných návštěvách uvažováno o některých potřebných reformách v organizači odboru, o pořádání přednášek a večeří, o prostředcích k zvýšení počtu členstva a nových podnicích v horách.

Odbor přijal r. 1909 celkem 6404 K 26 h, z toho na členských příspěvcích a zápisném 2668 K, vydal 6305 K 22 h. Rozpočet na r. 1910 má příjmů 4370 K, tolikéž vydání. Jmění má odbor 14.263 K 25 h, v čemž zahrnutá je cena české a koritnické chaty 12.775 korunami,

passiv 10.057 K 72 h, tak že čistého jmění zbývá na 4205 K. — Za dobu svého trvání od r. 1897 přijal nás odbor celkem 72.999 K 91 h, vydal 73.163 K 64 h, z toho na správní vydání jen 4587 K 12 h, na přednášky a členské schůzky 4586 K 56 h, na knihy a Alpský Věstník 17.599 K 27 h, na cesty a značení 9572 K 81 h.

Příští večer odboru koná se dne 8. dubna na Žofíně o půl 8 večer, Pan dr. Václav Maule, assistent zoologického ústavu české univerzity předvede „Obrazy ze západní Rusi“ a podá výklad o tamníjším životě na základě autopsie.

*

K tomuto číslu Alpského Věstníku je připojeno 25 nálepek hotelu Triglav v Bohinjské Bistrici. Vkusné tyto nálepky může každý obdržet bezplatně kdo si o ně dopíše p. Ub. šl. Trnkóczymu, lékárníku v Lublaní.

*

Mariánské Lázně. Upozorňujeme každého, kdož Mariánské Lázně navštíviti hodlá, na villu „Brioni“, kteráž jest majetkem p. Františka Maříka. Dobré a levné ubytování. Též rozličné informace se s největší ochotou udělují. Podnik otevřen od 15./4. do 15./10.

*

Každá změna bytu bud laskavě sdělena administraci v Praze-III, Kampa 513, aby Alpský Věstník docházél pravidelně.

*

V knihovně alpského družstva, Jungmannova ul. č. 25, r. posch., úřaduje se od 4–6 ve středu a v pátek. Pp. členové, k'ejí posud nevrátili vypůjčených knih, žádají se, aby tak učinili brzy. Rovněž jsou vítány veškeré dary pro knihovnu. Dotazy vyřizuje PhSt. F. Rambousek, t. č. knihovník, Král. Vinohrady, Čermáková ul. 7.

Odbor vydal svým nákladem:

Ze Slovanských hor. Bohatě a skvěle ilustrovaný spis se 6 zvláštnimi přílohami a mnoha obrazy v textu se články J. Čermáka, dra. V. Dvorského, dra. B. Franty, dra. K. Chodounského, dra. O. Laxy, dra. St. Prachenského a dra. Vl. Růžičky. V komisi knihkupectví Fr. Řivnáče v Praze. Krámská cena 4 K, skv. váz. 5 K 60 h, pro členy českého odboru slov. alp. družstva 3 K, skv. váz. 4 K 20 h (u pokladníka odboru p. dra. St. Prachenského, zém. adv. Praha-II, Zderaz č. 3).

Savínské Alpy. (Napsal L. Mareš.) Úplný a dosud nejpodrobnejší průvodce po Savínských Alpách se zvláštním zřetelem k Jezerku. Se 2 mapami a 5 ilustracemi. Cena i s dodatkem r. 1902 vyšlým 2 K. V komisi knihkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

Julské Alpy. Nejpodrobnejší průvodce pro každého. S mapou, a panoramy, 3 diagramy a plánem Lublaně. Cena 3 K 50 h, pro členy 2 K 50 h. V komisi knihkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

*